



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 91/2012
16.11.2012. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву Града Новог Пазара, кога заступа Градски јавни правобранилац, за преиспитивање судске одлуке - решења Управног суда, Одељење у Крагујевцу I У 11126/11 од 12.01.2012. године, са противном странком А. доо К., у предмету јавне набавке, у нејавној седници већа одржаној дана 16.11.2012. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев се ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем, одбачена је тужба Града Новог Пазара поднета против решења Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки број 4-00-431/2011 од 13.09.2011. године, којим је ставом првим диспозитива усвојен захтев за заштиту права подносиоца захтева А. доо К. и у целини поништен преговарачки поступак без објављивања јавног позива јавне набавке - извођења радова на реконструкцији градског стадиона и реконструкцији стадиона Ш. у Н.П., наручиоца Града Новог Пазара. Ставом другим диспозитива је обавезан наручилац Град Нови Пазар да подносиоцу захтева А. доо К. накнади трошкове поступка заштите права у износу од 60.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема решења.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. члана 49. ЗУС-а је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијаног решења, навода захтева, списка предмета Управног суда и прилога достављених уз захтев произилази да је пре доношења побијаног решења вођен управни поступак у коме је понуђач А. доо К. поднео захтев за заштиту права 08.04.2011. године, по пријему обавештења од наручиоца да је искључен из поступка преговарања, који захтев је проширио 18.04.2011. године и на одлуку наручиоца о избору најповољније понуде бр. 404-16/11 од 06.04.2011. године, донету на основу члана 81. Закона о јавним набавкама ("Сл. гласник РС" 116/2008). Одлучујући о поднетом захтеву наручилац је решењем бр. 404-16/11 од 27.04.2011. године одбио захтев за заштиту права понуђача, након чега се понуђач А. доо из К., у смислу члана 112. Закона о јавним набавкама, изјаснио да наставља поступак за заштиту права пред Републичком комисијом за заштиту права у поступцима јавних набавки. Републичка комисија за заштиту права је поступајући на основу члана 117. Закона о јавним набавкама, решењем бр. 4-00-431/2011 од 13.09.2011. године усвојила захтев за заштиту права и у целини поништила преговарачки поступак јавне набавке за извођење радова наручиоца.

Одлука наручиоца о избору најповољније понуде је првостепена одлука, против које се наручиоцу може поднети захтев за заштиту права у року од осам дана од дана пријема одлуке. Наручилац о поднетом захтеву за заштиту права одлучује у својству првостепеног органа и све активности наручиоца о поднетом захтеву се могу подвести под рад првостепеног органа по жалби сагласно одредбама од чл. 224. до 229. ЗУП-а. Републичка комисија о поднетом захтеву за заштиту права одлучује у својству другостепеног органа у смислу члана 117. Закона о јавним набавкама и може да усвоји захтев за заштиту права и у целини или делимично поништи поступак јавне набавке, уколико је захтев за заштиту права основан, с тим да има и могућност да отклони пропусте у раду првостепеног органа по захтеву за заштиту права, а што се може подвести под рад другостепеног органа по жалби сагласно чл. 229. ЗУП-а.

Како је оспорено решење Републичке комисије за заштиту права од 13.09.2011. године, чија је законитост оцењена побијаним решењем Управног суда, донето од стране другостепеног органа то нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој

подношење ванредног правног средства, јер захтев за провештавање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није било искључено двостепено одлучивање.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни касациони суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен, па је Врховни касациони суд применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 16.11.2012. године, Узп 91/2012

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.